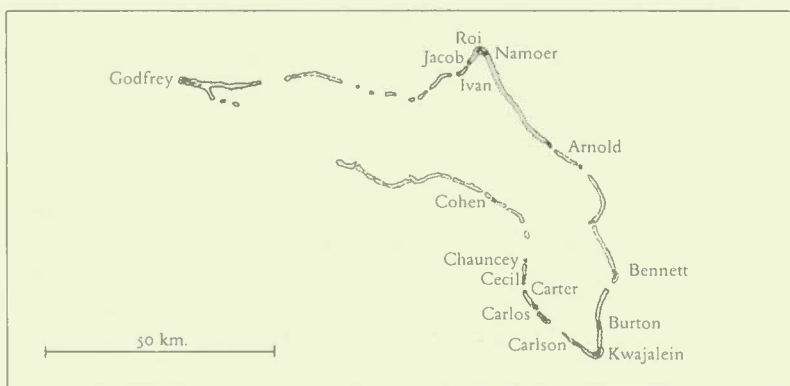

HOE JAPAN DE OORLOG VERLOOR

V. Het Kwajalein-atol

Roi, Namoor en Kwajalein waren de enige oorspronkelijke namen die de Amerikanen in hun militaire stukken handhaafden – alle overige vervingen zij door andere, beginnend met een A, een B, een C, enzovoort, en daarbij gingen zij van Roi-Namoor uit het atol kloksgewijs rond. Alle bewoonde eilanden van het atol werden successievelijk bezet

Japanners juist op het Kwajalein-atol zou verrassen.¹

De belangrijkste lessen die hij en anderen uit de campagne op de Gilbert-eilanden hadden getrokken, waren dat de landingseenheden sterker moesten zijn door de inzet van meer amfibische vaartuigen, dat de operaties van de luchtmacht beter in het geheel moesten worden ingevoegd en, vooral, dat de Japanners op de te veroveren eilanden veel zwaarder moesten worden beschoten, door scheepsgeschut zowel aan de zee- als aan de lagune-zijde en bovendien door veldgeschut (lichte en zware houwitser) van dicht bij de te veroveren eilanden gelegen kleine eilanden. Aldus werden de operaties opgezet die de Amerikanen heer en meester moesten maken van de eilanden Roi-Namoor en Kwajalein – wij zullen ons nu verder tot het eiland Kwajalein beperken.

De lagune kon men daar binnenvaren door een opening tussen de kleine eilanden Carter en Cecil (zie kaart V hierboven) en het kleine

¹ Nimitz besloot bovendien om op de dag waarop op Kwajalein zou worden geland, het in het zuidoosten van de Marshall-groep gelegen Majoero-atol te bezetten (er werd daar slechts één Japanner aangetroffen: een onderofficier van de Japanse marine) waarvan de lagune bij uitstek geschikt was als ankerplaats voor een van de drijvende vlootbases van de *Pacific Fleet*.